

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu anu 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și strălăutate:

Pe anu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisori nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se refrămit.

Nr. 92.

Joi, Vineri 25 Aprilie (7 Mai).

1886.

Brașov 24 Aprilie 1886.

Cestiunea grăcă a scos la ivelă marea neînțelegere ce domnesce între puteri. Se dice că reprezentanții Rusiei și Italiei au primit instrucțiuni deosebite și mai conciliante, pre când reprezentanții Germaniei, Austro-Ungariei și Angliei au primit însarcinarea de a se ține strict de litera ultimatumului. Franca știm că nu este subscrisă în ultimatum, ea a pășit ca mijlocitoare între puteri și Grecia, der până acuma fără succes.

După știrile cele mai nouă ce le primim din Atena, toate încercările primului ministru Delyannis de a dobândi concesiuni în sensul răspunsului, ce l'a dat cabinetul grecesc la ultimatumul marilor puteri, au fost zadarnice. Acest răspuns al cabinetului Delyannis este de următorul cuprins:

„Guvernul grecesc, referindu-se la nota sa dela 20 Aprilie, care s'a espediat înainte de nota colectivă a puterilor prezentată în aceeași zi, crede necesar a mai da următoarele lămuriri. De-orece guvernul regesc a primit consiliile Francei, el, prin acesta, a dat asigurarea solemnă că Grecia, conform dorințelor puterilor, nu va turbura pacea. Urmarea va fi că Grecia nu va lăsa armata sub arme în statul ei efectiv de acum. Guvernul, prin urmare, va reduce încetul cu încetul efectivul în termenul cerut de precauțiune la o asemenea operațiune. Guvernul regesc speră că în urma acestor lămuriri nota colectivă dela 26 Aprilie va fi privită de neesistentă.”

Lunea trecută s'a împlinit termenul ce l'au pus puterile guvernului grecesc în ultimatumul lor. Răspunsul de mai sus al lui Delyannis a fost declarat de nesatisfăcător. Prin urmare ar fi trebuit să urmeze demonstrațiunea flotei internaționale, cu care au fost amenințați Grecii. Ce s'a mai întâmplat în aceste trei zile din urmă nu știm. Pote că telegraful ne va aduce aș vr'o scire mai exactă. Totu ce am aflat până acum este, că reprezentanții celor cinci puteri fac pregătiri de a părăsi Atena imbarcându-se în corăbiile lor, mai așteptă încă numai sosirea instrucțiunilor ultime.

Acesta este punctul cel mai delicat. Cum vor fi instrucțiunile? Pote că Grecii nu se înșelă decât speculează la neînțelegerea dintre puteri.

Faptu este că opiniunea publică în Grecia acum mai multă ca înainte pretinde ca națiunea grăcă să reziste unanim or și cărei măsuri, care ar amenința independența națională a regatului. Grecii nu se tem de blocada porturilor lor. Și în sînul poporului Greciei opiniunile nu sunt diferite în privința acăsta, declară organul lui Trikupis, „Hora”; protesteză în contra insinuațiunii, că conflictul de față s'ar pute aplana printr'o schimbare de minister. „Grecia”, dice organul lui Trikupis, „nu poate admite nici un fel de amestec străin în afacerile ei interioare, cabinetul Delyannis a făcut deja prea mar concesiuni declarându, că Grecia nu va conturba pacea.”

Pe când Grecii sunt astfel între ei de unu euetu, rivalitatea dintre puteri se da pe față din ce în ce mai mult. Se vede că debutarea Francei ca mijlocitoare și protectoră a Grecilor a deșteptat gelosia celorlalte puteri. Mai ales Germania n'ar voi ca succesul diplomatic în acăsta acțiune să se atribue Francei. De aceea Germania se fi cerut ca în răspunsul Greciei să nu se facă nici o amintire de Franca.

Caracteristicu este, că Rusia și Italia deși fac parte din concertul celor cinci puteri observă o atitudine mai conciliantă, pe când Franca s'a izolat de celelalte puteri și fără a se contraria pașilor lor păzesc pe față ca mijlo-

citore între Grecia și puterile europene. Din acăsta grupare a puterilor s'ar pute nasce forte ușor un mare conflict chiar între ele stăndu pe de-o parte Germania, Austro-Ungaria și Anglia er pe de altă parte Rusia, Italia și Franca.

Ne temem că încurcătura grăcă va ave urmări grave pentru pacea europeană și predicarea celor ce vedu în conferențele dela Livadia premergătorul unei mari acțiuni se voru împlini.

Conferințele în Livadia.

Corespondentul din Viena alu diarului „Narodny Listy” a avut o convorbire cu un însemnat bărbat de stat slav, activu. Acesta s'a exprimat astfel despre conferințele din Livadia:

Fără îndoială, întâlnirile din Livadia au o însemnătate, a cărei mărime se va măsura abia cu ocaziunea evenimentelor viitoare. E faptu întărit de istoria, că de căteori curtea din Petersburg s'a retras în părțile Crimeei la consultațiuni confidentiale, acestora le-a urmat o mare acțiune. În Livadia se desbat și se decidu aș planuri mari. Nu fără importantu temei s'a espus familia Țarului greutăților unei călătorii atât de îndepărtate și încă pe unu timp atât de rece. Trage mult în cumpănă separarea Curții de diplomați și de pessă, prezența ambasadurilor ruși din Constantinopol și Atena. Prezența ministrului de război român Anghelescu este mai mult decât un act de curtenire din partea României. D-lu Anghelescu are fără îndoială să se espime, decât și sub ce condițiuni ar permite România trecerea Rușilor. (Journal de St. Pétersburg a desmintit acăsta scire. — Red) E lucru sigur, că Rusia n'a renunțat la ocuparea Bulgariei, ori câtu de greu ar fi aș acăsta. Pentru ocupare Rusia are două căi: pe mare și prin România. Pe mare e drumul mai scurt, der mai periculos. Bulgaria cu 120,000 de omeni ar impede multă vreme debarcarea trupelor rusesci, deși nu cu totul. Deorece se pare că între Turcia și Bulgaria esistă o alianță ofensivă și defensivă, trupele rusesci aru ave să lupte cu o mare armată bulgaro-turcă și aru suferi perderi multă mai mari ca acum optu ani la trecerea Dunărei. Prin urmare drumul pe uscatu e mai avantajos.

Hotărâta fiind Rusia să trecă prin România, acăsteia i se pune alternativa: ori trecere liberă ori forțată; și România, fiă la putere Brătianu ori altcineva, se va decide pentru cea dintău și încă fără multă gândire. Căci abstrăgându dela avantajul politicu asupra căruia României i s'ar trage cu ochiul, se ia în considerare și avantajul material și România scie forte bine ce ban i adus în țară trecerea Rușilor. Pote că în legătură cu acăsta stă și călătoria prințului Bulgariei la București. Aș negreșit că ocuparea Bulgariei e mai grea ca înainte cu unu an. Bulgaria de aș nu mai e cea din 1878, chiar decât nu s'ar lua în considerare și rezistența puterilor în contra estinderii Rusiei via Constantinopol. Dacă se va intruni în curându Sobrania sub-bulgară, e de așteptat că se va declara pentru unirea reală. Pote că acăsta manifestațiune va fi numai academică, der se va repeti în fiecare an și principele, provocându-se la ea ca la o dorință exprimată de popor încă înainte de cinci ani de guvernare, se va proclama unirea cu consimțământul espresu alu Porții. Pote că acăstei eventualități vrea să i previa Rusia și se nu lase a se forma o Bulgariă mare, care în curându își va întinde brațul său asupra Macedoniei și aru zădărnici intențiunile tradiționale ale Rusiei în peninsula balcanică. Că i va succede acum acăsta, e mai mult decât întrebare. Pe calea păcii și a diplomației nu se va face și tocmai în acăsta zace crisa situațiunii, la care de sigur că s'a gândit în Livadia. Am simțământul, că granițele vieții împăratului germanu va însemna sfârșitul răpausului relativ lungu alu armelor militare ale marilor puteri europene.

Fevge Satana!

Foile unguresci au început să se ia de pēt, cele guvernamentale cu cele opoziționale. Nici guvernamentalii nici opoziționali nu suferu să li se facă imputarea, că aru ave gându bunu cu naționalitățile, și prin urmare nici Kulturegyletiștii nu suferu o asemenea acuzare. O foia guvernamentală a acuzat partida din stânga estremă, că acăsta ar pacta pe sub mână cu naționalitățile. „Ellenzék”, strigă: Fevge Satana! și umflându-se ca unu curcanu necăjitu răspunde:

Diarul guvernamentalu, care a avut orba cutezanță de a redica acăsta acuzare, a pornit din motivul, că Georgiu Popu a șețut în partea partidei extreme, că pe Ludovicu Mocsary ilu felicită preoții români și că „Egyetértés” a felicitat programul din Sibiu. Mai întâu se ia spre sciința diarulu amintit, că Georgiu Popu a șețut, ce-i drept, în stânga estremă, precum și Constantinu Gurbanu șede acum pe băncile partidei guvernamentale, însă neputându-se uni programul lui Georgiu Popu cu alu partidei noastre, elu s'a retras de acolo, ceea ce însă C. Gurbanu n'a făcut'o. Alu doilea, e drept că pe L. Mocsary ilu felicită preoții români, precum diarele germane au felicitat pe Jókai Móritz când a vorbit în favorul diarelor germane, și mai de curându au felicitat pe contele Andrassy Mano, când a osendit tendințele „Kulturegyletului”. Inș pe cându partida noastră a rupt pe acăstu teren ori ce solidaritate cu Mocsary, partida guvernamentală n'a făcut'o acăsta față de Jókai. In fine, „Egyetértés” nu a felicitat programul din Sibiu, ci a felicitat conferența română, fiindu că era vorba, că conferința o va rumpe cu tendințele pasiviste.

Curat și limpede. Căta vreme naționalitățile nu se mărturisesc ca descendente altaice „Kulturegyletiștii” se lepădă de ele. Români au o nouă dovadă de intențiunile kulturegyletiste dușmănoșe nouă și de aceea și cei cari se mai îndoiau despre réua lor credință le voru striga Kulturegyletiștilor împreună cu noi: Fevge Satana!

SCIRILE DILEI.

„Pesti Naplo” dela 28 Aprilie, în raportul său despre revista militară ce a ținut'o Maiestatea Sa în Pesta, dice că M. Sa și-a exprimat nemulțămirea asupra aspectului și ținutei honveților. Foile guvernamentale s'au grăbit a doua zi a desminti pe „Pesti Naplo”, der acesta declară, că comunicarea sa o are dela o persoană, care a așut cuvintele monarhului, și că de-altmintrelea mersul și aspectul honveților față cu trupele de linia au făcutu chiar și asupra laicilor o impresia atât de nefavorabilă, încăt e cu neputință să nu i fi bătut la ochi și Maiestății Sale. — Cine are dreptate?

—x—

În afacerea proclamațiunii irredente se scie, că vice-procurorul dr Kramoliny a propus ministrului de justițiă, ca să se sisteze procedura mai departe, deorece autorii tipăriturii incriminate, nu s'au aflat. Mai departe a propus ca să declare competentu tribunalul din Pesta și cu privire la cauzele penale dependente de tribunalul din Tergu-Mureșului cu privire la proclamațiuni. Propunerea a luat'o ministrul la cunoștință și totdeodată a dispus, că asupra cauzelor penale în contra diaconilor, preoților și învățătorilor dependente de Tergu-Mureșului să decidă tribunalul din Pesta.

—x—

Ni se scie din Bicsad (apropo de Tușnad) cu data de 2 Mai: Nisce locutori din Bicsad au comis un atentat cu dinamită asupra funcționarilor fabricii de sticlă a contelui Mikes, cari erau adunați la forestierul la cină. Ura asupra funcționarilor a fost motivul atentatului, care din norocire n'a avut urmări serioșe. E de dorit ca autoritățile să procedă cu energia cuvenită, spre a pune stavilă unor asemenea atacuri ce s'au întâmplat mai de multe ori. După ce se va termina cercetarea v' vom împărtăși rezultatul.

—x—

Cu privire la scirea senzațională adusă de „Berli-

ner Tageblatt,“ și reproducă încă de multă și de diarul nostru, prin care soția unuia dintre cei dintâi bărbați diplomați ai Prusiei fusese bânuită, că la o serată ar fi furat, din gelosia, o diademă din părul unei alte domne, se scrie că judecătoria a intentat procesul redactorului numitului diaru și l'a condamnat la trei zile arest. — Se vede că a fost condamnat numai pentru că a dat publicității faptul. Rău stă și'n Prusia libertatea de presă.

—x—

„Journal de St. Petersburg“ respinge școarea, că călătoria ministrului de război Anghelescu la Livadia ar sta în legătură cu trecerea trupelor rusești prin România în Bulgaria, și observă, că obiceiul e, că atunci, când un suveran petrece la granițele teritoriului său, țările vecine trimit pe unul din omenii lor de stat ca să salute pe suveranul.

—x—

Foia oficială din Bruxella a publicat un decret, prin care în regatul belgian se introduc monede de bani în două limbi, adică declară limba vlamică îndreptătită egal pe monede cu cea franceză. Bucățile cele noue de argint de câte 5 franci vor purta pe avers inscripțiunea: Léopold II, Roi Belges, séu Leopold II, König der Belgen; și pe reversul séu: L'Unionne fait la force, séu: Eendracht makt Macht; bucățile cele noue de aur de 20 franci vor purta pe margine inscripțiunea: Dieu protège la Belgique, séu: God bescherme Belgie. Monedele nu vor purta două limbi pe una și aceeași bucată, se vor bate însă unele cu inscripțiune franceză, ér' altele cu inscripțiune vlamică. Ministrul de finanțe va avé sé decidă, câte monede sé bată cu inscripțiune franceză și câte cu inscripțiune vlamică.

—x—

D-șora Bărsescu s'a întors Sâmbătă în Viena, după o lipsă de mai mult timp, și avé ca „Hero“ în „Valurile mării și iubirii“ un succes extraordinar. De câte ori apărea pe scenă, publicul o aplauda frenetic.

—x—

D-lu general Al. Anghelescu, ministrul român de război, care a dus Țarului la Livadia o scrisoare din partea Regelui României, s'a întors în București. Se dice, scrie „Răsboiul“, că Țarul i-a dat o scrisoare importantă către Regele.

—x—

Acelaș diaru spune, că în Basarabia se fac pregătiri mari pentru primirea Țarului, care va veni acolo să inspecteze trupele pe la 15 Maiu. Cu această ocaș, se afirmă că atât Regele Carolu cât și prințul Bulgariei vor merge să dea o vizită împératului Alexandru III. Locul de întâlnire va fi, se dice, orașul Kișineu.

—x—

Artiștii franceși au luat definitivă hotărîre ca să nu participe la expoziția ce se va întocmi cu ocaș serbării jubileului de academici de arte din Berlinu.

—x—

Cardinalul Haynald a dat, dice „Magyar Polgar“, societății Ladislau 10,000 fl. în scopul, ca interesele sé se întrebunțeze pentru o parochia maghiară ce se va înființa în București.

—x—

În Chileni, comitatul Trei-Scaune, au ars edificiile economului Ionu Fula. Noué boi i-au perit în flacări.

—x—

FOILETONU.

Călătoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

„Aduceți juneci, oi și capre, lapte și cele mai gustose din bananele vóstre; aduceți uleiore mari cu maramba*) și dați omului alb și soților séi sé se ospeteze, și sé simță ospitalitatea țerei Uganda! . . . Scăvine ore, ca un alb sé se înfățișeze înaintea lui Kakaba cu stomacul gol? . . . Vedeți cât de palid și de slăbiți sântu obrajii lui! . . . Sé vedem, n'o sé'lu primim noi mai bine, decât oi și unde, pe unde a trecut până acum?“

Acastă poruncă a fost ascultată la moment, și în curând sé 'ntinse înaintea lui Stanley și a soților séi o masă, cum nu mai văduse de multă vreme. Sé înțelege, că navigatorii noștri nu așteptară multă rugămintă, ci se ospătară după pofta inimii.

Isprăvind cu ospățul, călătorii noștri însoțiți de întrile lui Magassa se îndreptară spre Usavara, unde „Maiestatea sa“ venise la vênat și unde hotărîse sé petrecă câtă-va vreme.

*) Unu fel de vinu.

Curia din Pesta a decis școarea „ferbelului“, condamându-lu ca pe unu joc de hazard. Și „bieții“ ferbeliști n'au nici măcaru mângăerea d'a puté protesta.

—x—

Teatru unghurescu. Astă séră în 6 Maiu trupa teatrală unghurescă sub direcțiunea d-lui Polgar va juca pentru prima oră drama „Punctul întunecat“ de Csiky Gergely.

Sinodul arhidieceșan în Sibiu.

Duminecă s'a deschis sesiunea sinodului arhidieceșei gr. or. din Transilvania, fiindu present 40 deputați sinodali. Escelența Sa Domnulu Archiepiscopu și Metropolitu Miron Romanul, ocupând scaunul presidialu, a roștit următoarea cuvântare de deschidere:

„Pré stimați domni! Iubiți frați! Iubiți fii sufletesci!“

Primiți și astădată salutările mele cordiale la întrunirea Domniilor-Vóstre la sinodul ordinaru arhidieceșan, chemat sé ia în semă rezultatele anului din urmă ale vieții noastre constituționale bisericesci și a întocmi pentru viitoru cele ce convin intereselor noastre de conservare și progresu.

„Nu știu în ce măsură va fi satisfăcătoare față cu pretențiunile D-Vóstre activitatea consistorului nostru arhidieceșan, care se presentă și se supune și acum apreiării sinodale în rapórtel lui generale și speciale; eu însă cred, că ceea ce privește cursul afacerilor consistoriale în generalu se póte constata un progres satisfăcătoru, care va deveni în viitoru totu mai mare, decât imi va succede a întruni și mai bine puterile de lucru ale singuraticilor membri consistoriali.“

„Ceea ce mă supără pe mine și — cred — pe totu sufletul devotat bisericei, este réul, care în decursul anului s'a pornit de nou cu multă vehemență, nu numai spre a strica nimbulu sfintei noastre biserici în ochii publicului nostru și ai străinilor, ci chiar spre a distruge legăturile spirituale dintre noi, care au fost totdeauna puterea noastră de viață, puterea, care ne-a susținut și în cele mai grele timpuri de ispite și dușmăni din partea altora.“

„Totu ce mă póte mângăia, față cu stricăciunile réului acestuia, este credința mea în simțul bun încă necorupt al poporului nostru și al preoții conducătoare, și speranța, că réul însuși, născut din preocupăni mai mult personale și promovate chiar de omeni de ai noștri, probabil în momente de iritațiune, care în nefericita situațiune de astăzi ni se ivesc prea adese, — va înceta de sine, dimpreună cu toate urmările lui, și eu, Archiepiscopu, răspundător înaintea lui D-șeu pentru întregitatea bisericei concrețite arhipăstoriei mele, nu voi fi pus în necesitatea extremă, de a-i aplica remedii radicale, ce póte aru șgudul cercur și însoțiri întregi.“

„Sperez în deosebi, că D-Vóstre, Pré stimați domni iubiți frați, iubiți fii sufletesci, cari aveți inimă pentru conservarea și prosperarea sfintei noastre biserici, mă veți sprijini în intențiunile mele sincere, de a restaura vađa și reputățiunea bisericei și a i salva interesele vitale, mai ales acum, când pentru aceste avem sé purtăm o luptă forțe grea în contra unei forțe precumpănitoare, ca sé nu dică chiar cutropitoare.“

„Cerându-vé binevoitorul sprijin și la manținerea ordinii bune în consultările noastre sinodale, declarú de deschis sesiunea ordinară a sinodului nostru arhidieceșan pentru anulú curentu.“

CAPITOLULU VI.

Primirea în Usavara. — Katekirul din Uganda. — O plói de întrebări. — Darurile împératului. — Saramba, obiectu de batjocură. — Stanley înaintea lui Mtesa. — Judecata sa despre acestu domnitor. — O revistă asupra flotei. — Stanley dovedesce, că este unu bunu înțeaș. — Pe drumu spre capitală, și apoi în capitală. — Locuința lui Stanley. — Palatul împératului. — Convorbirea lui Stanley cu Mtesa. — Colonelul Linant sosese în Rubaga.

În 5 Aprile înainte de amiași, când flotila era departe de Usavara de vre-o 3 chilometri și jumătate Stanley văđu pe țărmurile de dinaintea sa o mare mulțime de omeni. Ceva mai încolo, Magassa porunci celor 12 din omenii séi, cari erau înarmați cu arme cu focu, sé puse. Stanley văđu, cum după acestu semn mulțimea de pe țărm se desparte în două linii lungi și dese, în fruntea cărora se aședară mai mulți bărbați îmbrăcați în vestiminte roșii, negre și albe ca zăpada. Când Stanley și escorta sa se apropiară de marginea lacului, se auđiră mai multe salve. La debarcare se slobodiră deodată vre-o două până la trei sute de muschete (pusci).

„Timpane numérose“, istorisese Stanley, „ne salutară în modulú celú mai șgomotosu, stéguri și stegulețe falfăiau, cei adunați scoteau cu toți din piepturile lorú strigăte de bucuria. — Plinú de mirare din cauza acestei primiri pompoșe și serbătorești mă îndreptai

Conflictul sângerosu din Zlatna.

Când amú primitu școarea despre acestu regretabilu conflictu ni-amú exprimat bânueľa, că vina se va arunca totu în spinarea Românilorú, fiindcă așa pretinde interesul politicu unghurescu.

Presupunerea noastră s'a împlinit; diarele maghiare aruncă totu vina asupra Românilorú locuitorii ai Zlatnei. Se vede tendința de a da faptului petrecut unu caracteru politicu și de a presenta pe Români ca provocători. Cele mai multe diare susțin, că eșind o jumătate companie de infanteria în fața ficiilor de Români ce se aflau în jocu, i-arú fi somat sé redé armele luate dela soldați (baionetele, ce le pórtă ostașii ca săbii), dér ficiorii români arú fi refusat a le da afară și numai după acestu refusu soldații armați cu pusci arú fi datu focu.

Tendențiositatea acestei versiuni e prea bătătoare la ochi. E greu de cređutu că ficiorii nearmați sé fi refusat a reda baionetele la o jumătate companie de soldați, cari erau cu puscele încărcate.

Așteptămú cu nerăbdare sé aflămú cele ce le-a constatat cercetarea. Se va vedé atunci că nu Români au fost provocătorii.

La tóte faimele tendențioșe pune însé vėrfu raportulú ce-lú dá asupra faptului sângerosu diarulú maghiaru „Közérdek“, care povestese următoarele:

„A doua și de Pasci ficiorii români au arangiatu o petrecere de vėrá împreunată cu jocu în livadea de lângă orașu numită „Troianu“, care este de regulă loculú obișnuitu pentru asemenea petreceri. Cățiva tineri — Sėci de origine — din compania regimentului alú 82-lea, ce este staționat acolo, voiau sé ia și ei parte la jocu și au și plătitu taxa de intrare arangiatorului petrecerei. Când era însă sé începă la jocu, ficiorii de Români i-au împedatú (?). Din asta s'a iscatu o cėrtă aprigă și în urmă o încăerare. Ficiorul numitu Stefanu Pășeuțu a palmuitu pe sergentulú majoru Rauscher și pe sergentulú (Führer) și i-a luat baioneta acestui din urmă. Unii au început sé sumuțe pe Români adunați, cari erau vre-o 200 la număr.“

Între alții Nicolae Deremușu a đisú: „Dați năvală fraților asupra Ungurilor!“ Stefanu Fanașe, întré injurături necuviințioșe, a amenințatú, că pe Unguri și pe Nemți, îi vorú estermina până la unlu Români decât se vorú mai réscula odată. Ostașii, îngrijați, au fost siliți (? — Red. „Gaz.“) sé întrebunțeze armele și sé tragă câteva impușcături. Grigore Vasiliu numai decât a căđut mortu, Stefanu Tataru a fost greu rănit, ér Nuțu Popa a primitu o rană mai ușoră. Lui Pășeuțu, inițiatorulú revoltei, nu i s'a întemplatú nimic. Ei au ofensat și pe nisce calfe de meseriași maghiari, femei și fete maghiare, de unde sé vede, că motivulú fundamentalu al faptului a fostu ura națională (sic! Red. Gazetei).

Înt'unu modú destul de caracteristicu s'a datu pe partea conturbătorilorú ordinii și păzitorulú de noapte comunalu, care, uitându-și de oficiulú séu pacinicu, a început sé sugrumé pe unu sodalu cu numele Vas János. Subjudele regescu László Jozsef a început deja investigațiunea pentru descoperirea vinovaților și și șolgăbierulú a pășitú la mijlocu pentru ca la casu de lipsă sé ia dispozițiunile necesare cu ajutorulú gendarmeriei.“

spre stindardulú celú mare, lângă acesta se afla unu omu ténérú și mititelu într'unu vestmėntu lungu și roșu, sub care se vedea o haină albă, curată de bumbac. Magassa, care se grăbise ceva mai înainte, îngenuchiă înaintea acestui ténérú și întorcėndu-se spre mine, imi dete se înțelegu, că dēnsulú e „catekirulú“ (primu-ministrulú) împératului.“

Stanley se plecă înaintea Katekirului, érá acesta se plecă și mai tare înaintea lui. După accia dedură mâna cu elú mai multe alte căpetenii, și 'lu felicitară pentru buna sosire. După aceste salutări călătorulú nostru însoțit de o mare mulțime de curioși fú condusú la coliba cea nouă, destinată pentru dēnsulú.

O adevărată plói de întrebări îi se adresară din tóte părțile. „Cu toți începură sé mă întrebé“, dice Stanley, „despre aflarea sănėtății, despre călătoria mea și despre scopulú ei, despre Zanzibar, despre Europa și locuitorii séi, despre mare și ceriu, despre sóre, lună și stele, despre ángerii și draci, despre medici, preoți, artiști și meșteșugari, cu unu cuvėntu, ca reprezentantú alú seminției, care „șcie tóte“, fú supusu la unu esamenú minușiosu, și după o oră și dece minute neobosiții esaminatori declarară cu unanimitate, că am „trecutú esamenulú“ într'unu modu mulțamitoru. Unii dintre ei alergară de-a dreptulú la Kakaba, și-i împărțășiră, că omulú albú este unu geniu, care șcie tóte și

Realismu și idealismu.

(Conferință la Ateneu.)

(Fine.)

Romanul realist pretinde că prin descrierea viiului așa cum el se află ascuns în fundul păturilor ocale se exercită o înfrumusețare moralizatoare asupra societății, căreia densul este destăinuit. Dacă ar fi așa, atunci nu înțelegem pentru ce nu s'ar lua de guvern măsură ca viiul să se petreacă la lumina zilei pentru ca prin exemplul viu al grozăviilor sale să înspăimânte pe acei necorupți. Dacă descrierea lămurită a lucrului ar pute spăria, cu atât mai mult ar pute înspăimânte vederea lui. Și cu toate acestea este cunoscut că ceea ce atrage în virtutea viiului este tocmai exemplul viu deci și o descriere care-l înlocuiește.

Să explicăm însă noi pentru ce romanele așa numite realiste se indeletnicesc aproape exclusiv cu aceste fenomene bolnăvicioase ale societății și ce însemnă prezența lor moralizătoare.

Romanele realiste își găsesc explicarea lor de a fi în cu totul alte împrejurări decât într'o nouă direcție artistică.

Orașul ce le-a dat pentru prima oară naștere este Parisul, unde ex:ta o clasă foarte întinsă de ceea ce tranșăm numesc: le demi monde. Trebuia o literatură și pentru această clasă, care fiind întinsă înlesnea o desfășurare însemnată, se găseau deci autori între cari cel mai vestit este Emil Zola, care se tragă un folos din asemenea împrejurări. După ce și croi o teorie a romanului realist, încep a zugrăvi, cu o pană, nu e vorbă, măiastră, toate viciile cele mai murdare ale corupției parisiene.

Este curios să observăm pe când în Paris se discută din punct de vedere estetic romanele lui Zola, în Berlin un librăru era condamnat la trei luni de închisoare pentru că ține asemenea cărți în cabinetul său de lectură.

Sub numele deci de roman realist trebuie să înțelegem o clasă întregă de scrieri — să le numesc cu un cuvânt grecesc, căci în grecesce și latinesce se pot spune multe lucruri, cari în noțiunile străvechi ale limbii noastre ar fi pre isbitore; să spunem d'ur cuvântul scrierii pornografice. Noi Românii, cari avem însușirea de a imita mai ales lucrurile rele, am început pe ici pe cole a da la ivelă câte o codiță realistă, adică — știți cuvântul grecesc — să vă citesc o poezie a unui colaborator al Revistei literare din Febr. 1886 (domnul Xenopol citește poezia »In Bae de Paul Zvor). Versul dela sfârșit imi veți da voie să nu 'lă citesc, pentru că tocmai la densul se potrivește cuvântul cel grecesc. Ar fi de dorit ca asemenea poezii, decât literatura română trebuie numai decât să se îmbogățesc cu ele să apară în broșuri aparte, pentru ca să se citească numai cel ce ar vră să le cumpere iar nu să se introducă sub patronajul unei Reviste literare, care conține și lucrări de valoare în casele cinstite.

Să trecem la dramă.

Totul Dama cu camelii ne va sluji pentru a arăta deosebirea ce există în jocul realist și jocul idealist pe scenă. Ați vădit cum e reproducă scena morții Margaretei de către d-nele Sarah-Bernart și Adelina Patti.

Căutând se imiteze morțea reală ele o reproduc cu figura către public punându cu câteva momente înainte prin batista ce și-o aplică în secret pe obrazul o materie vinată care dă figurei lor un aspect cadaveric și rămân înțepenite cu ochii holbați și gura căscată. Și acest spectacol îngrozitor, care te urmărește ca o stafă în întuneric se chiamă arta! Pentru ce? Pentru că reproduce bine morțea studiată prin spitale? Apoi pentru a vedea morțea reală nu avem nevoie a asista la reprezentațiile acestor mari artiști, căci a trebuit să ne întempine vreedată la o rudă, amic, sau chiar un om străin, și mai la urmă decât am fi atât de nefericiți a nu fi vădit niciodată morțea reală cu ochii, n'am avut decât să intrăm într'unu spital unde am avut probabil plăcerea de a o contempla. De aceea constatăm cu cea mai mare fericire că tinera artă română are tendințele idealiste înăscute poporului nostru și documentate prin poezia lor populară cea neasemnată. Eminenta noastră cântăreță d-șora Teodorini precum și distinsa nă-

tră tragediană d-șora Aristița Manolescu înătură aceste scene îngrozitoare, cădându cu fața pe umărul lui Armand. Nenorocirea morții iubitei Margarete ne lovesce totu atât de greu cu toate că nu avem spectacolul oribil al unui cadavru înaintea noastră.

În toate punctele de vedere arta deci nu pte și nu trebuie să fiă realistă. Ea nu are scopul nici de a studia, nici de a moraliza societatea. Aceste sunt treba științei și a filosofiei sau religiei. Scopul ei este petrecerea de a ne face să uităm pentru un moment măcar lumea de miserie, corupții, degradare, care ne înconjură. Ținta ei trebuie să fiă de a înălța pe om d'asupra propriei sale ființe, de a-l face să întrevadă măcar cu mintea lui o lume mai bună; mai mândră, mai frumoasă, decât noroiul în care ne tăvălim. Ea trebuie să se silască să ne facă a uita pentru unele scumpe clipe această lume, er' nu a ne-o reaminti mai grozavă, mai înspăimântătoare, îmbrăcată în colorile poeziei.

Arta realistă 'm face efectul unei statui colorate. Tendința de a trăi îmbrăcată în formele țapene ale morții. Contrațicere între formă și cuprinsu, tocmai contrarul frumosului.

Dacă poporul bătrân trebuie pte să sfârșescă prin realismu, cel puțin noi trețim de curându la viață să începem cu începutul și nu cu sfârșitul.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans. «)

BERLINU, 4 Aprilie. — În urma avisului primitu dela Papa, episcopii de Hildesheim, Limburg, Osnabrück au și făcutu cunoscutu autorității competente a statului pe toți candidații pentru parohiile vacante.

ATENA, 4 Aprilie. — Reprezentanții celor cinci puteri se pregătesc d'a se imbarca. Pe corăbii voru aștepta nouele instrucțiuni dela cabinetele lor. Tote încercările lui Delyannis de-a dobândi concesii au rămasu fără succes.*)

BUCURESCI, 6 Aprilie. — (Scirea lui »Lloyd«). După cum se asigură, delegații austro-ungari însărcinați cu încheierea convenției au sistat deocamdată negocierile din cauza dificultăților ce s'au ivit în cesțiunea clausulei națiunii celei mai favorizate precum și în cesțiunea bôlei seu molime de vite.

BERLINU, 6 Aprilie. — Dieta a refusat propunerea d'a se discuta în sinul comisiunii proiectul bisericesc. I se va da prin urmare a doua cetire în plenul camerei deputaților.

CHICAGO, 6 Maiu. — Alaltaeri și eri a fostu o luptă înverșunată între polițiști și greviști. Cinci polițiști au fostu omorâți, mulți răniți. S'au făcutu numeroase arestări. După rapoartele din Newyork, Germanii formază contingentul principalu alu turburătorilor socialiști.

DIVERSE.

Sf. George s'a prezentat în rândul acesta în haină albă. P'aci pe la Brașov am avut frig și zăpadă. Aflăm că și florea pomilor a degerat mare partea astă nopte. Astăzi s'a mai ivit puțin soarele cald, d'ur nu prea vrea să stea pe la noi. Cerul e încă nuoros. Frig și zăpadă se anunță și din Austria de jos și alte țeri muntoasă.

**

Jubileul de o sută de ani alu cartofilor. — A

*) Aceste telegrame le-am primitu după ce apăruse numărul nostru de Miercuri. Red.

trecutu unu secolu, de când farmacistul militar Parmentier a primitu autorizarea dela Ludovicu XVI, ca în ținutul dela Sablons lângă Parisu să samene cartofi, necunoscuți până atunci în Franța. Acum se aranjează mari festivități în Montdidier, locul natalu alu lui Parmentier. Unu strănepot alu lui Parmentier, generalu Parmentier, va fi de față la acestu jubileu. Ludovicu XVI a primitu cu atata bucurie ideea lui Parmentier, de a combate lipsa de hrană de atunci prin o nouă plantă hrănitore, încatu a prezentat pe Parmentier reginei Maria Antoinette, și florile de cartofi, aduse de Parmentier la audiență, le-a purtat totu ziua în butonieră. În semn de recunoștință, pe mormentul lui Parmentier se sadesc cartofi noi în fiă-care anu.

**

Avisu mameilor. — Precum scrie Monitorul orașului St. Gall, presidența reuniunii femeilor din Elveția, n urma unei întrebări din partea reuniunii scolare orașului Zurich, în scopul d'a uniunii scolare în contra luxului exagerat în îmbrăcăminte copiloru de școlă, a hotărât că se va ocupa cu cesțiunea și că în curându se va adresa direcțiunilor de educațiune din tote cantonele o scrisore, în care se le invite a da învățătorilor autorizatiunea, ca să intervină în contra scolarilor, cari sunt îmbrăcați într'unu modu vătămătoru sănătății seu pre esagerat la modă »Sweizer Frauen Zeitung« a tratat într'unu articolu acestu cesțiune cu temeiuri foarte nimerite. Articulatu termină astfel: »Ce folosesc odăile bine ventilate, spațioase, înalte ale școlerilor, decât plămâni evelerilor sunt strinși deja d'acasă într'unu modu sistematicu cu corsete, care le reduc talia ca la unu vespe? Ce folosesc băncile și mesele școlii, care sunt făcute după tote regulile studiilor anatomice și fiziologice, decât mititele damicele în urma toaletelor lor absurde nici nu pot șede cum se cade? Școlă încarcă societatea cu cheltueli și cu sarcini, și imprudența singură lucrează directu tocmai în contra folosului.

**

Libertatea de presă în China. — »Gazeta de Peking« publică unu decretu alu împăratului Kuang-su, care schimbă în o simplă decapitare pedepsa literatului și scriitorului Wong-tzi, care era condamnat să fiă rupt în patru bucăți. Scriitorul comise »crima de lesă majestate«, d'a cita într'o lucrare științifică numele mai multor împărați chinezi morți, ceea ce eticheta curții o interdice cu totul. Copiii marelui criminalu voru fi executati la toamnă.

Bibliografia.

A eșitu de sub tipar: Manualu de gimnastică la școlile populare, pentru candidații învățătoresci, lucratu, după I. Nighiler din Bernu, de Nicolai Ieremievič — Dubău, învățătoru la școlă practică a pedagogului c. r. din Cernăuți. Formatu 8° de 55 pag. Prețulu 25 cr. v. a.; editura autorului. Cernăuți 1886.

Revista societății »Tinerimea Română«, apare în Bucuresc pe fiă-care lună odată. Abonamentulu: pe anu 8 lei, pe 6 luni 5 lei. Nr. 8 de pe luna lui Aprilie are următorul sumar: Studiu asupra poetului Catulu, de C. Lupu; Cântec de doru, de D. Stănescu; Didina (fine), de N. G. Rădulescu; Cântecul unui țeranu, de Gr. Crețulescu; Rândunica — N. G. Rădulescu; Teoria descendenței, după Năgeli, din Revue Scientifique — A. Kunstler; Cântecul Geaniilor — Al. I. Șonțu; Patru-deci de mucenici — N. G. Rădulescu; Babe, — N. G. Rădulescu. — Cronică științifică. — Din societate. — Bibliografia.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu

este grozav de complesant și de vioiu. Aușind aceste, Kakaba, după cum mi s'a spus, a început să și frece mâinile cu mulțămire, ca și când ar fi datu de vre-o comoră.

Ca semn, că este mulțămitu cu densul, puter-nicul domnitoru îi trimise lui Stanley patru-spre-dece boi grași, șese-spre-dece capre și oi, o sută legături de banane, trei duzine de găini, patru vase mari de lemn cu lapte, patru coșuri (cofe mari) de cartofi, cinci-șeci ștule de popoșoi cu bone încă neîntărite, două-șeci oușe prospete și șeci uleiore pline cu marama. Paharnicul, care aduse tote aceste lucruri din partea domnului seu, dișe către călătorul nostru, care rămăsese surprinsu:

„Kakaba salută prin mine pe prietinelu seu, care a venit așa de departe, ca să-l cerceteze. Kakaba nu pte vedea fața prietinelui seu, până ce acesta nu va fi ospetat și nu se va fi saturat. Kakaba m'a trimis pe mine, sclavul seu, cu aceste puține lucruri la prietinelu seu, ca să mănance, și pe la ciasul alu nouă-lea, după-ce prietinelu seu se va fi odihnit, va trimite Kakaba soli, cari să-l poftescă, să vie înaintea sa.

Stanley mulțăm pentru atențiunea dovedită în cuvinte căldurose, dar totodată de locu umflate. Soșii săi nu și puteau ascunde bucuria ce o simțeau pentru marinimositatea lui Kakaba. Și ce e dreptu, nici nu

era lucru puțin, de ôre-ce fiecăruia i se venia câte unu bou întregu, ne mai socotind celelalte daruri. Ei erau siguri acum, că voru ave unu restimp de odihnă și de traiu bun. Acesta îi făcea de totu veseli.

Cu disprețu priviau Vaganda pe călăuzul lui Stanley din Usukuma, pe perosul Saramba. Imbrăcatu numai într'o piele de capră mângălită, ce e dreptu el se și deosebia multu de locuitorii din Usavana, cari erau îmbrăcați curat și frumos. Din cauza acesta Vaganda nu se puteau stăpâni a nu și bate jocu de bietul om, și anume așa de tare, încatu trebuia să audă și s'ermanul Garamba.

„Din ce țera“, întreba unul, „vine uritul ăsta?“

„Să nu cum-va să-l împingă pecatele să dea față cu Kakaba, dișea alu doilea, „căci de bună seamă o pătesce!“

„Nespălatul ăsta nu plătesce măi multu decâtu o capră!“, observă alu treilea.

„Ce capră?“, adause unu alu patrălea. „Eu n'as da pe elu nici chiar o banană putredă!“

Din norocire asemenea expresiuni nu-lu prea sco-teau din sărite pe Saramba, alu carui spiritu nu prea era de spriat.

Întreaceea Stanley și soșii săi se pregăteau, să se prezenteze înaintea împăratului din Uganda într'unu modu cătu se pte măi demn. Pe la ciasul alu no-

ușlea veniră doi pag, cari aveau să conducă pe străini înaintea lui Mtesa. De-a dreapta și de-a stânga lui Stanley mergeau câte cinci din ômenii săi înarmați cu pușci sistemul Snider.

„Palatul« domnitorului se afla la capetulu unei strade late și nu tocmai lungi. »Monarclulu« șede pe unu tron încunjurat de o mulțime de căpetenii și de slușbași. La sosirea lui Stanley dobași începură să bată cu putere în dobele lor, împăratul și toți ceialalți se ridicară și pășiră înainte spre cei ce se apropiau.

Kakaba era unu bărbat înalt și uscățiv. Doi ochi mari și neliniștiți întocmai ca două flăcări străluciau în fața sa notedă, plăcută și înțeleptă. Colorea feței sale era cafeniă închisă, pielea se părea de totu netedă și môle. Elu purta pe do-asupra unu vestimentu negru de lână, sub care se vedea o cămașă albă încinsă cu o cingătoare de aur.

Cu totă inima flă strînse elu pe Stanley de mână și privindu-lu cu băgare de seamă, flă pofți să ședă. Stanley încă se uită cu băgare de seamă la bărbatul, carele-i dăduse găzduire.

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena

din 5 Mai st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Bonuri croato-slavone) and Price/Value.

Bursa de București.

Cota oficială dela 21 Aprilie st. v. 1886.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta română, Credit fonc. rural) and Price/Value.

Cursul pieței Brașov

din 5 Mai st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Bancnote românești, Argint românesc) and Price/Value.

A N U N Ţ Ū.

Subscrisul își dă onoarea a aduce la cunoștința onor. publică cu totu respectul, că au luat în arandă pe mai mulți ani începând dela 1 Mai an. cur. băile calde dela Geoagiu de jos (Algyógy).

Scopul principal atâtu alu proprietarului scaldeloră cătu și alu meu va fi a ridica de nou valoarea și renumele seculară alu acestoră scalde escelente pentru cură și situate într'unu ținutu de o frumsețe răpitore și cu o climă domolă — și a face din acestu locu de scalde unu locu plăcutu de convenire de veră pentru publiculă cultivatū; — spre scopulă acesta n'am cruțatū nici o jertfă și ostenelă, pentru a satisface cătu mai bine pretensiunile p. t. publicū.

Domnulū proprietarū alu scaldeloră a construitū cu totulū din nou odăi de locuitū comode și unu localū coperitū pentru jocū; alea de preumblare s'a amplificatū, curtea scaldeloră s'a parcatū (închisū) în ospetăria s'a luatū dispozițiunū sē fie cea mai mare ordine și curățeniă.

Eu din parte-mi promisū atâtu cu privire la odăi cătu și la mâncărī prețurile cele mai avantajoze precum și o calitate din cele mai bune și garantez pentru serviciulū cătu mai prompt; — de aceea rogū pe onor. publicū a mă sprijini și a mă onora cu prezența sa în numărū cătu mai mare.

Avendū aici în Orăștia în arandă otelulū „La două pistole“ — bine arangiatū — suntū gata cu cea mai mare bună voință a sta la dispozițiunea publiculū din locū, din provinciă și a celorlū ce vorū sosi cu trenulū încatū privesce călătoria din Orăștia la scaldele numite. Deschiderea scaldeloră la 15 Maiū an. cur. Cu totu respectulū

Orăștie în 28 Aprilie 1886. Csösz Gábor m. p., arendatorū.

Nr. 156. 1886.

a. f. sc. c. d.

Publicare de licitațiune.

Mora din Entradam cu realitățile ținătoare de ea se va da în arandă la licitațiunea ce se va ținē în 1 Iuniu 1886 la 11 ore înainte de amēdi, pe timpulū de cincī (5) ani începēndū din 1 Ianuariu 1887.

Prețulū strigărei va fi 3000 fl. v. a. pe anū. Vadiu e 10 % din acestū prețū în bani gata.

Până la începerea licitațiunei se primescū și oferte însărcinate cu acestū vadiu și licitațiunea se va ținē în Năsēdū în cancelaria administrațiunei. Condițiuni speciali se potū vedē aici în orele oficiōse.

Din ședința comisiunei administratōre de fondurile scolastice centrali din districtulū

Năsēdū, 17 Februaru 1886.

Președintele: Ioanū Ciocanū.

Secretarulū: Ioachimū Mureșanu.

Vidi! B. Bánffy Dezső m. p. com. supr. și comis. reg.

Mersulū trenurilor

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapesta a calei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with 4 main columns: Predealū-Budapesta, Budapesta-Predealū, Teiușū-Aradū-Budapesta, and Budapesta-Aradū-Teiușū. Each column contains train routes, station names, and times.

Nota: Orele de nopțe suntū cele dintre liniile grōse.

Tipografia ALEXI Brașovū.